

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΑΘΗΝΑ: ΦΕΒΡΥΡΙΟΣ 1980
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΤΕΥΧΟΣ 2

Συντακτική Έπιτροπή: ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΚΟΥΤΟΣ δικηγόροι
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΚΚΑΣ γεν. αρχίατρος έ.ά. — ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ συν)ρχης έ.ά.
ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ εκπαιδευτικός.

Ένταποκριτής στην Κόνιτσα και τὰ Γιάννινα: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Κόνιτσα
Γ ρ α φ ε ι α: Άχαρνών 208 — Άθήνα Τ.Τ. 821 — Τηλ. 8649.476.

ΤΟ ΤΟΛΜΗΜΑ ΜΑΣ

Του κ. Παντελή Κυπαρίσση

Ξέρουμε πώς θάνατι δύσκολη ή προσπέ-
λαση του περιοδικού μας, ιδιαίτερα στην
έπαρχία μας. Γιατί—δέν ξεγελιόμαστε—
λείπει από τους Έλληνες ή αγάπη για τὸ
διάβασμα, για τὸ βιβλίο, τὸ περιοδικό,
τὴν έφημερίδα. Και τουτο όχι άδικοιολό-
γητα. Πρώτα - πρώτα φταίνε οί άρμόδιοι
για τὴν άνάλογη γενική ψυχολογική ύ-
ποδομή. Φταίνε οί άνέκαθεν υπεύθυνοι
παιδείας και άγωγής μας. Φταίει και τὸ
κλίμα μας κι' ή ήλιοφάνειά μας που δέν
μᾶς αφήνουν σε στασιό. Φταίνε οί δασκά-
λοι κι' οί γονεῖς μας που δέν μᾶς έμαθαν
άπό τὸ Δημοτικό ν' αγαπούμε τὸ διάβα-
σμα. Δέν τόνισαν έντονα τὴ μεγάλη χρη-
σιμότητα του καλου έντυπου και του ω-
φέλιμου βιβλίου. Δέν μᾶς έμφύσησαν τὴν
πρώτη καιρία αγάπη στο συστηματικό
διάβασμα. Φταίει ή πολιτεία που δέν έ-
πλούτισε ποτέ τις βιβλιοθηκες (σχολι-
κές, δημοτικές, κοινοτικές, λαϊκές κλπ.)
με πληθος καλου έντυπου υλικου. Και μέ-
νουμε και στο διάβασμα υπανάπτυχτοι,
οί Έλληνες.

Και είναι τὸ μειονέκτημά μας αυτό βα-
σιική αιτία υπανάπτυξής μας σ' όποιονδή-
ποτε άλλο τομέα ύστερούμε σήμερα. Δέν

μᾶς συνήθησαν νά εκτιμούμε όπως και ό-
σο πρέπει τὴν παιδευτική, μορφωτική,
πνευματική, έθνική, κοινωνική, ψυχαγω-
γική, πληροφοριακή άξία του κάθε έντύ-

Τοπικές φορεσιές

α) περιοχής Σαρανταπόρου, β) Δίστρατου, γ)
Παλιοσελίου.

Ο ΔΙΚΟΛΑΒΟΣ Ο ΓΚΟΥΖΑΡΑΣ

Βασ. Λαμπρίδη

Λίγοι τότε οί μορφωμένοι. Ἐλάχιστοι οί Δικηγόροι. Τὴν υπεράσπιση στὸ δικαστήριο τὴν στήριζες καὶ σ' ὅποιον ἔκανε τὸ Δικολάβο. Ἐπιτρέπονταν στὸ Πταισιματοδικεῖο καὶ τὸ Εὐρηγοδικεῖο ἡ υπεράσπιση ἀπὸ ἔμπειρους δικολάβους, πού πολλές φορές τὰ κατάφερναν σὰν ἐπιστήμονες.

Ὁ Γκουζιάρης Δικολάβος πρὶν ἀπὸ τὸ 1940 φρόντιζε κι ὅλο κέρδιζε τὶς υποθέσεις στὴν Κόνιτσα. Ἦταν κοντός καὶ στρουμπουλός, μὲ μουστάκι χτυπητό. Ντύνονταν ἐπιβλητικὰ κι ὅλο φρόντιζε νὰ εἶναι γιὰ ὄλους χαμογελαστός. Τὸ μυαλό ἔστρεκε πάντα λαγαρό, γιὰτὶ ἔλεγε, πιὸ γρήγορα ἀνέβαινε, κατέβαινε γιὰ τάϊσμα τὸ αἷμα στὴ διαδρομῇ, ἀφοῦ ἦταν πιὸ κοντινός ὁ

που. Μιὰ προγονολατρεία, παρανοϊκὴ μᾶς κατάντησε προληπτικούς, καυχησιολόγους, κενόδοξους. Παινεύουμε «κατὰ κόρον» τοὺς ἀρχαίους «ἡμῶν» προγόνους καὶ δὲν φροντίσαμε ποτὲ νὰ τοὺς φτάσουμε οὔτε στὸ μικρὸ τους δαχτυλάκι. Ἀντίθετα οἱ ἄλλοι ἀγκάλιασαν τ' ἀγαθὰ τῆς γνώσης καὶ σοφίας τους. Τὰ θέρμαναν, τὰ οἰκειοποιήθηκαν, τὰ καλλιέργησαν κι' ἔγιναν, γι' αὐτό, οἱ σημερινοὶ πολιτισμένοι καὶ ἀναπτυγμένοι λαοί.

Ἐμεῖς καὶ στὸ θέμα τῆς φιλανάγνωσης ἀκόμα ἀπέχουμε παρασάγγες ἀπὸ τοῦ νὰ γίνουμε «ἰσότιμοι» μ' ἐκείνους τῆς Ε.Ο.Κ. Ἐκεῖνοι, εἴτε ἀποκλεισμένοι τὸ χειμῶνα μέσα στὸ σπίτι τους, εἴτε περιφερόμενοι στὰ καλοκαίρια μας, πάντα κρατᾶνε στὸ χέρι κάποιο ἔντυπο, κάποιο βιβλίο, περιοχό, ἐφημερίδα. Τὸ διάβασμα εἶναι καθημερινὴ τροφή τους. Καὶ δὲν μένουν ποτὲ νηστικοί. Ἐμεῖς εἴμαστε πού πάσχουμε μόνιμα ἀπὸ πνευματικὴ ἀσιτία, πού δὲν τὴ νοιώθουμε σὰν τέτοια. Γι' αὐτὸ κι' οἱ συγγραφεῖς μας ἀδίκᾳ πασχίζουν ν' ἀποχτήσουν τὸ πρεπούμενο ἀνάλογο ἀναγνωστικὸ κοινό.

Ἐμεῖς, σὰν ἀναγνώστες, εἴμαστε ξεχωριστῆς ἰδιοσυγκρασίας. Ἀνυπόμονοι, ἀνυπόταχτοι — γι' αὐτὸ κι' ἀνοργάνωτοι, — ἀνεξάρτητοι, ἀδέσμευτοι, ἄρρωστα ἐλεύ-

δρόμος, ἡ ἀπόσταση, ἀπ' τὴν καρδιά ὡς τὸ μυαλό. Ἄν στὴ τύχη ἔχανε μιὰ κάποια ὑπόθεση, χάνονταν, ἐξαφανίζονταν, δὲν ἔδειχνε τὴν παρουσία του, ὡς τὴν ἄλλη τὴ βδομάδα, πού σίγουρα θὰ κέρδιζε. Τότε μὲ τὴ σαιρὰ πέραγε τὰ καφενεῖα καὶ μὲ ὁμοιοπιστάδες, κατέβαζε ἀρκετὰ ἀπ' τὰ σχονάκια μὲ τὸ οὔζο.

Δὲν ξεχνοῦσε κι' ἔδειχνε καὶ ἐκεῖ τὴ δικολαβίστικη πανουργία του κι' ἔλεγε συχνά.

— Ὁ κόσμος χωρίζεται σὲ Λαϊκοὺς καὶ Βενιζελικούς. Στὰ χαμένα. Οὐσιαστικὰ δύο εἶναι οἱ κατηγορίες. Ἀπὸ τὴ μιὰ στέκουν ἐκεῖνοι πού ζοῦν μὲ τὸ ποτήρι κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη, οἱ ἄλλοι, οἱ μισοί, πού ζοῦν μὲ τὰ

θεροὶ, ἀχαλίνωτοι, ἀτίθασσοι, ἀδάμαστοι, χωρὶς κἂν σκιά ὑποτιθέμενου ζυγοῦ στὸν τράχηλό μας. Ἀντικρύζουμε τὸ γραπτὸ μὲ τὴ δικὴ μας προκατάληψη, παρερμηνεία καὶ παρεξήγηση.

Μόνον μιὰ σφαιρικὰ συστηματικὴ παιδεία, μέσα σ' ἀνάλογη χρονικὴ διάρκεια, θὰ μᾶς σώσει ἀπ' αὐτὴ τὴν προκατάληψη.

Καὶ μὲ τὴν ἐπίγνωση αὐτῶν τῶν δυσκολιῶν κι' ἐκείνων πού θὰ βρεθοῦν μπροστά μας, ἐπιχειρήσαμε τοῦτο μας τὸ τόλμημα. Τὴν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης. Συνηθίζεται σὲ παρόμοιες περιπτώσεις νὰ γράφονται πολλὰ κολακευτικὰ «πρὸς ἄγραν ἀναγνωστῶν». Ἐμεῖς ὅμως — ἐπιτρέψτε μας νὰ τὸ ποῦμε — ἀπεχθανόμαστε τὸ φιλὸ λιθανωτὸ καὶ τὸν ραγιαδισμό. Θέλουμε νὰ ὑπηρετήσουμε τὴν εὐθύτητα, τὴν ἀλήθεια, τὴν ἀξιοπρέπεια. Παρουσιάσαμε στὸ κοινὸ τῆς ἐπαρχίας μας μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ ἐκτιμηθεῖ ἔμπρεπα ἢ προσπάθειά μας. Προσπάθεια πού θάναί προσωπικὴ καὶ συλλογικὴ ὑπηρεσία στὸ καλὸ καὶ στὴν πρόοδο τοῦ τόπου μας. Ὀφειλόμενη προσφορὰ στὴν ἀκριτικὴ μας ἐπαρχία, τὴν τόσο ἀδικημένη ἀπὸ τὴ μοίρα τῆς. Ἀπὸ τὴν Πολιτεία, ἀπὸ συνανθρώπους καὶ — πρὸ παντός — ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους.

Πολιτιστικο-οικονομική ανάπτυξη τῆς Ἐπαρχίας

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Τέταρτο: Ἡ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου, ἀπ' τὸν ὁποῖο καταγόμαστε, εἶναι βαθύτερη ἀνάγκη καὶ χρέος ὄλων μας. Εἶναι τὸ σημεῖο στὸ ὁποῖο θὰ μετρηθῇ ἡ ἀξιόσυνη ὄλων ἐκείνων πού ἰσχυρίζονται ὅτι

σκονάκια (τὰ φάρμακα, τὰ χαπάκια).

Ἐμεῖς διαλέξαμε τὸ δρόμο πού βοηθάει στὸν ἀνήφορο γιὰ τὸ σπίτι, κεῖ πάνω στὴν Πάνω Κόνιτσα.

— Ἀπ' ὅπου κι' ἂν ἀνέβαινε, ἀπ' τὴ δεξιά, περνοῦσε ἀπ' τὸ νεκροταφεῖο τῶν χριστιανῶν κι' ἀπ' τὰ ζερβὰ τὸ τούρκικο τὰ μνήματα τοῦ Μπαμπασιμάνι. Μόνον ὁ κεντρικὸς ὁ δρόμος ἦταν ἀνενόχλητος ἀπὸ νεκροὺς καὶ πεθαμένους. Τί νὰ τὸν ἔκανε ὁμως; Ὁ Γιώργης Γκουζάρας στὸ δρόμο ἤθελε πάντα νὰ περνᾷ ἀπ' τοὺς αἰώνια κοιμισμένους καὶ κεῖ νὰ στέκεται καὶ νὰ λέει.

— Τί κερδίζατε καὶ σεῖς, χωρὶς πιστό, δίχως λίγο οὔζο; Ἐγὼ χωρὶς αὐτὸ οὔ-ζῶ.

Οἱ μέρες, τὰ χρόνια πέρασαν κι' εἶχε μεθόδευση στὸ ἔργο τῆς ἀποστολῆς. Κατάφερε νὰ χωρίσει τὶς μηνύσεις σὲ δύο κατηγορίες. Στὴ μὴνυση καὶ στὴ μηνυσάρα.

Μιὰ τῶν ἡμερῶν, μπαίνει στὸ γραφεῖο του κι' ὁ δόλιος ὁ Γιωργάρας ἀπ' τὴ Λυκόρραχη.

— Καλῶς τὸ φόβο καὶ τὸν τρόμο τῆς ράχης μὲ τοὺς λύκους.

— Ἄς τα κυρ Γιώργη μου, θὰ μοῦ κάνεις μιὰ μὴνυση; Μὲ θάρρα στὸ φράχτη, κεῖ γιὰ τὰ σύνορα τοῦ πλιστοχώραφου.

— Τί θὰ κάνουμε, μὴνυση ἢ μηνυσάρα; Ἡ μὴνυση στοιχίζει 65 δραχ. καὶ ἡ μηνυσάρα 363,50.

— Μηνυσάρα, ἀφεντικό, μηνυσάρα.

Ἐντάξει, μόνο κοίτα μὴ μοῦ τὰ μπερδέψεις στὸ δικαστήριο. Ἐσὺ θὰ λές συνέχεια, αὐτὸς σὲ κοπάνησε πρῶτος, μὲ ξύλο καὶ σὺ ἀντιστάθηκες παληκαρῖσια, ὥσπου τοῦσπαισες τὸ κεφάλι.

Στὸ δικαστήριο οἱ μάρτυρες, ἡ ὑπόθεση,

ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ κοινὰ ζητήματα. Εἶναι ἀπαράδεκτο νὰ λέμε, ὅτι εἴμαστε σὲ θέση νὰ λύσουμε τὰ προβλήματα ὀλόκληρης τῆς Ἑλλάδας, σὰν κυβερνήτες ἢ σὰν βουλευτὲς λ.χ. χωρὶς νὰ ἔχουμε ἀντιμετώπιση, μελετῆση καὶ λύση τὰ βασικὰ στοι-

γράβηξε στὴν ἀλήθεια κι' ὁ Γιωργάρας πού ἀντιμετώπισε κι' ἀντίθετη μὴνυση βρέθηκε στὸ φρέσκο.

Ὅταν βγήκε, μὲ μιὰς τράβηξε στὸ γραφεῖο τοῦ Γκουζιάρρα μὲ λύσσα νὰ τὸν φάει.

— Τὴ μηνυσάρα ἦταν αὐτὴ κυρ Γιώργη, ἀντὶ νὰ τὸν πελεκήσεις μὲ πουρδούκλωσε γιὰ τὰ καλά.

— Ἄκου χρυσέ μου, δὲν ἔχεις δίκη, ἐσὺ τὰ μπερδέψες.

Ὅταν σὲ ρώτησε ὁ Δικαστής, μὲ τί ξύλο σὲ θάρρασε, τοῦ εἶπες, μὲ τὸ παλούκι ἀπ' τὸ φράχτι σου, πού ἦταν χλωρὸ καὶ φρέσκο καὶ κεῖνος ὁ θαρραμένος συμπλήρωσε.

— Ἀπὸ φρεσκοκοιμμένο ἔλατο κύριε Πρόεδρε.

— Ἐπρεπε λοιπὸν μὲ κάθε τρόπο νὰ σὲ τιμωρήσει, γιὰ τὸ ὅτι ὁ Νόμος ἀπαγορεύει τὸ κόψιμο πεύκων καὶ ἐλάτων. Γιὰ σκέψου, ἂν ὅλοι οἱ φράκτες κι' ὅλα τὰ στιλιάργια, γίνονταν ἀπὸ τὸ δάσος μὲ τὰ ἔλατα, τί θὰ μνησκίε στὸν τόπο τοῦτο.

Ἐφυγε κι' ἀκόμα φεύγει ὁ Γιωργάρας, πεζὸς γιὰ τὸ χωριὸ κι' ὅλο σκέπτονταν τὸ χνέρι τοῦ κυρ Δικολάδου κι' ὅλο ἔλεγε κρυφά: «Κακὸ κόψιμο νὰ τὸν πιάσει κεῖ τὸν μηνυσάρα».

Ὁ Γκουζιάρρας χαρούμενος σὰ νικητὴς τῆς δίκης, τράβηξε ξανά τὸ δρόμο ἀπ' τοὺς τάφους, ἀφοῦ κέρασε καὶ κεράστηκε μὲ οὔζο ἀρκετό.

Ὡς πού μιὰ μέρα χάθηκε κι' αὐτός, γιὰ πάντα.

Κι' ὅλοι τώρα, μπορεῖ οἱ περισσότεροι, ἀκόμα νὰ ἀναρωτιῶνται, ἂν πραγματικὰ ὁ παπᾶς κράτησε τὴν τελευταία ἐπιθυμία του. Ἦθελε ὅταν στὸ μνήμα θὰ ἔμπαινε νὰ τὸν ραντήσει μὲ τσίπουρο ἢ μὲ οὔζο ὅταν θὰ τελείωνε τὸ οὔ-ζῶ.

χειώδη προβλήματα του μικρού χωριού μας ή της μικρής έπαρχίας μας. "Όταν άφίνουμε αυτά τὰ «άπλούστατα» (έντός είσαγωγικῶν θέβαια) θέματα, χωρίς προώθηση, πῶς είναι δυνατόν νὰ ἔχουμε τὴν άξίωση ἢ νὰ ισχυριζόμαστε ὅτι θὰ μπορούμε νὰ πετύχουμε τὴ λύση πιὸ σύνθετων προβλημάτων σὲ παλτύτερο γεωγραφικὸ χῶρο; Τὸ θέμα ἔδῶ εἶναι σαφές κι' ἔχει άμεση σχέση με τὴ λεγόμενη άρχὴ τῆς Ἡθικῆς τῆς εὐθύνης καὶ τῆς συνέπειας τοῦ ανθρώπου. Σκεφτόμαστε πῶς ἡ μεγαλύτερη χαρὰ εἶναι ἡ χαρὰ τῆς δημιουργίας. Κι ἡ άνώτερη δημιουργία (δηλ. αὐτὴ πού παρουσιάζει μιὰ πληρότητα) εἶναι ἡ πραγματοποίηση τῆς εὐδαιμονίας τοῦ έν κοινωνία ανθρώπου. Γιατί λοιπόν νὰ μὴ συμβάλουμε με τὴ σκέψη, με τὴ δράση μας, με τὴν κάθε προσπάθειά μας, στὴ δημιουργία αὐτοῦ τοῦ Οὐμανιστικοῦ δυνείρου, πού σὲ τελευταία άνάλυση θὰ χαρίση τὴν πραγματικὴ άπελευθέρωση άπ' τὴν άμεση άνάγκη σὲ χιλιάδες συμπατριῶτες μας, δηλαδή στὴ δημιουργία ένός εὐτυχισμένου κοινωνικοῦ κυττάρου στὸν συγκεκριμένο χῶρο, πού άποτελεῖ καὶ τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς μας καὶ πού θὰ μᾶς κάνη περήφανους ἢ εὐδαιμονία του. "Όλα τὰ παραπάνω, άποτελοῦν άπάντηση σὲ μιὰ σύγχρονη έπιταγή: Τὸ θέμα δέν εἶναι νὰ μάθουμε ποιός εἶναι σκοπός τῆς ζωῆς μας. Ἄλλὰ πῶς θὰ δώσουμε ἑμεῖς ένχν άνώτερο σκοπὸ στὴ ζωὴ μας.

Π έ μ π τ ο: Θεωροῦμε ὅτι ὁ τρόπος συγκρότησης — γεωγραφικά — τῶν χωριῶν μας, αὐτός καθ' ἑαυτός — ἢ χωροταξική του διάρθρωση — δέν άνταποκρίνεται στὶς σύγχρονες άνάγκες καὶ άπαιτήσεις. Εἶναι άποτέλεσμα παμπάλαιας πολιτικοοικονομικῆς δομῆς καὶ πολιτιστικῆς έπεξεργασίας καὶ διαδικασιῶν, οἱ ὁποῖες ἔπαψαν νὰ ὑπάρχουν σήμερα, καὶ κατὰ συνέπεια, πρέπει μακρόπνοα ν' άντιμετωπίσουμε τὸ θέμα τῆς συγκέντρωσης τῶν χωριῶν μας, σὲ κάποιους 2 - 3 ἢ καὶ τέσσαρες ένδοεπαρχιακοὺς οικιστικούς πόλους, αὐτοὺς πού λέμε κεφαλοχώρια ἢ άγροτοπόλεις. "Όπου θὰ εξασφαλίζονται οἱ ὅροι γιὰ μιὰ σύγχρονη ζωὴ. Θὰ παρέχονται κοινωνικὲς ὑπηρεσίες. Θὰ ὑπάρχη κάποια ψυχαγωγία. Θὰ παρέχονται εὐκαιρίες μόρφωσης καὶ

έπαγγελματικῆς προώθησης τῶν ανθρώπων. Στὸ πρῶτο στάδιο (πού μπορεί νὰ διαρκέση ὀλόκληρη τὴ ζωὴ μιᾶς ἢ δυγενεῶν) τὰ κεφαλοχώρια αὐτὰ θὰ άποτελοῦν τὸ ἐπίκεντρο ένός άριθμοῦ γύρω χωριῶν, πού ταυτόχρονα θὰ ὑπάρχουν καὶ θὰ άναπτύσσονται χάρις στὰ κεφαλοχώρια αὐτά, ἄλλὰ καὶ με τὸν καιρὸ θὰ άπορροφῶνται άπ' τὰ κεφαλοχώρια, ὥστε στὸ τέλος ἡ ὅλη έπαρχία μας νὰ μὴ μείνη παρὰ σὰ ένας γεωγραφικὸς χῶρος συγκροτημένος σὲ 3 - 4 άγροτοπολιτεῖες καὶ

"Ε κ τ ο: Πιστεύω τελικά, κι' αὐτὸ ἂν θέλετε τὸ παίρνετε καὶ σὰν μιὰ ὑποσυνειδησιακὴ προτροπὴ, πῶς άνεξάρτητα άπὸ τὴ γενικώτερη τάση πού ὑπάρχει στὴ σύγχρονη Ἱστορία νὰ ἔγκαταλείπωνται οἱ ὀλιγάνθρωποι συνοικισμοὶ καὶ νὰ συγκεντρώνωνται οἱ ἄνθρωποι ὄλο καὶ σὲ μεγαλύτερες πολιτεῖες — αὐτὲς πού με τὸν καιρὸ γίνονται οἰκουμενοπόλεις καὶ σὲ λίγα χρόνια θὰ γίνουν διαπλανητικὲς πολιτεῖες — εἶναι τόσο έντονες οἱ άντιδράσεις πού δημιουργοῦνται σ' αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸν ἄνθρωπο, στὴν ἀνθρώπινη μονάδα πλέον — στὴν τραγικὴ πραγματικὰ αὐτὴ μονάδα τῶν πόλεων, ἀπὸ τὸ άγχος καὶ τὴν πνιγμονὴ τῶν μεγαλοπόλεων, τὴν τραγικὴ μολισμένη ἀτμόσφαιρα, άπ' τὴ γιομάτη καθημερινὴ ένταση ζωῆς, τὴ χαμένη στοὺς άπέραντους δρόμους, χωρίς χρόνο διαθέσιμο γιὰ έμβάθυνση, γιὰ περίσκεψη, γιὰ νὰ βροῦμε τὸν ἑαυτὸ μας. Τὴν ἄλλοπρόσαλη ζωὴ. Τὴ ζωὴ τῆς έξουθενωτικῆς μοναξιᾶς. Τὴν ἀντιανθρώπινη ζωὴ πού άργὰ ἢ γρήγορα, (στὰ χρόνια τῶν παιδιῶν μας ἢ ἄκόμα καὶ στὰ χρόνια τὰ δικά μας, γιατί ἡ ζωὴ τρέχει κι' ἄλλάζει ἀπὸ τὸν τελευταῖο πόλεμο κι' ἔδῳθε με ἰλιγγιώδεις καὶ πρωτογνώριστους ρυθμούς), εἴτε προσκαιρικά, εἴτε ἄκόμα καὶ κατὰ τρόπο μόνιμο εἴτε ἂν θέλετε καὶ κατὰ τρόπο προγραμματισμένο έπιτελικὰ (ὅπως κι' ὄλας γίνεται σ' ὀρισμένες χῶρες) θ' άρχίση ἕνα ρεῦμα έπιστροφῆς. "Ένα ρεῦμα έποικισμού τῆς έπαρχίας, άπ' τοὺς ἄνθρώπους τῶν πόλεων. Καὶ τότε θὰ άξιοποιηθοῦν ἑκεῖνοι άπ' τοὺς ἀποκεντρωτικούς πόλους ἔλξης, πού θ' άχουν έπιτύχη στὸ ἀναμεταξὺ τὴν στοιχειώδη ἀναπροσαρμογὴ τους στὴ σύγχρονη ζωὴ. Κι' άπ' αὐτὴ τὴ πλευρά, γιὰ μᾶς ἢ τὰ παιδιά μας πού θὰ θελήσουν

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΘΕΡΜΟΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΠΗΓΩΝ ΚΑΒΑΣΙΛΩΝ — ΚΟΝΙΤΣΗΣ Ν. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Υπό του Κ. ΓΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ

Έπ. Καθηγητού Πανεπιστημίου Άμβούργου

Έντ. Έπιμ. Ε.Μ.Π.

ΑΘΗΝΑ ΜΑΡΤΙΟΣ 1979

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κατόπιν παρακλήσεως τής Υ.Π.Π.Α. του Υπουργείου Συντονισμού, μετέβην τήν 9ην, 10ην και 13ην Μαρτίου 1979 επί τόπου, δια τήν μελέτην τών θερμομεταλλικών πηγών Καβασίων Κονίτσης του Ν. Ιωαννίνων. Συνεκροτήθη Έπιτροπή αποτελούμενη υπό τών κάτωθι κ.κ.:

α) ΜΠΟΤΗ ΘΕΟΦΑΝΗ Προϊσταμένου Υ.Π.Α.Η.

β) ΤΣΟΥΛΗ ΣΩΤΗΡΙΟΥ Τμ)ρχου Δημοσίων Έπιτελεύσεων Υ.Π.Α.Η.

γ) ΖΑΧΑΡΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Πολ. Μηχ)ικού Υ.Π.Α.Η.

δ) ΚΗΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Νομιάτρου Ν. Ιωαννίνων

ε) ΜΠΟΥΡΗ ΟΔΥΣΣΕΩΣ Έπόπτου Δημοσίας Υγείας

στ) ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ Δ)ντου Δασών

μέ σκοπό τήν δυνατότητα αξιοποιήσεως τών θερμομεταλλικών πηγών Καβασίων Κονίτσης.

2. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΘΕΣΗ

Οί θερμομεταλλικές πηγές αναδλύζουσι στην άριστερά και δεξιά πλευρά του ποταμού Σαρανταπόρου και μάλιστα στη βάση του πρανοῦς του μητρικού πετρώματος.

Οί θερμομεταλλικές αναδλύσεις απέχουσι από τον συνοικισμό Καβάσιλα περίπου 4 χλμ. και μάλιστα Β)δυτικά αυτού.

νά επανέλθουν ή νά επανέρχωνται προσκαρικά ή μόνιμα σε κάποια έπαρχία (κι' αυτή ή έπαρχία δέν θα μπορη νά είναι άλλη από την έπαρχία μας) τὸ πρόβλημα τής ανάπτυξης της, αποτελεί χ ρ έ ο ς μας νά τὸ επιλύσουμε γρήγορα και με τὸν καλύτερο τρόπο.

Ίσως σᾶς κούρασα με τις ξε γενικές θέσεις που ανάφερα τής πολιτικῆς τής ανάπτυξης, πρόχειρα - πρόχειρα και δέν μᾶς μένει πολὺς χρόνος γιά νά σᾶς εκθέσω, κατά τρόπο πειστικό, ποιους θεωρῶ σα βασικούς αναπτυξιακούς στόχους στο χωρο τής έπαρχίας μας και ποιές πιθανότητες υπάρχουν νά πραγματοποιηθῆ ή ανάπτυξη αυτή.

Έτσι αναγκάζουμαι γιά νά ολοκληρώσω την όμιλία μου αυτή νά περάσω τὰ πράγματα αυτά επί τροχάδην, με την έλπίδα ότι μιάν άλλη φορά θα μᾶς δοθῆ ή ευκαιρία νά τὰ ξαναποῦμε εκτενέστερα.

Πρῶτα ᾶς δοῦμε τι έννοῶ με τὸν ὄρο «βασικούς αναπτυξιακούς στόχους». Βα-

σικά, θεωρῶ, τούς δυναμικούς αλλά και δυνατούς — δηλ. από τὰ πράγματα επιτευκτούς — αναπτυξιακούς στόχους. Δηλαδή: Στόχους πρὸς τούς όποιους πρέπει ν' αποβλέπουσι, νά σκοπεύουσι, οί προσπάθειες ὄλων μας, είτε οικονομικές είναι αυτές, είτε εκπολιτιστικές, γιάτι αυτοί παρουσιάζουσι από τή μιᾶ μεριά τέτοια δυναμικότητα, που ὅταν τούς πετύχουμε, δίνουμε τήν ευκαιρία στην έπαρχία σαν γεωγραφική αλλά και πληθυσμιακή μονάδα, νά τραθήξη πρὸς τήν πρόοδο (οικονομική και πολιτιστική) νά διατηρήσει γρήγορους ρυθμούς ανάπτυξης και νά επιτύχη γενικώτερα αυτό που λέμε τὸν τελευταίο καιρό «Αναπτυξιακή απογείωση». Κι από τήν άλλη, οί στόχοι αυτοί είναι δυνατοί, επιτευκτοί, με βάση τὰ σημερινά δεδομένα τῆς έπαρχίας μας και τὰ γενικώτερα τῆς Έλλάδας ολόκληρης. Σαν τέτοιους στόχους ξεχωρίζω:

(συνεχίζεται)

3. ΓΕΩΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΥΔΡΟΓΕΩΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Γενικά ή ευρύτερη περιοχή των πηγών δομείται από την διάπλαση του φλύσχη και από ασβεστολίθους υπό μορφή φακῶν. Στην επαφή των ασβεστολίθων και του φλύσχη παρατηρείται ή θερμομεταλλική ανάδλυση τόσο των πηγών Καβάσιλα όσο και των πηγών Πυξαρίας, που βρίσκονται στην απέναντι πλευρά του ποταμού.

Νεώτεροι γεωλογικοί σχηματισμοί της περιοχής είναι οι αποθέσεις του ποταμού, που έχει διαδώσει τα πετρώματα των ασβεστολίθων και του φλύσχη σε μεγάλο βαθμό σχηματίζοντας κατά μήκος αυτού ποτάμιες αναβαθμίδες. Έξ άλλου ο μαιανδρισμός του ποταμού και το σχῆμα της κοιλάδος του, μαρτυρούν το στάδιο του γήρατος που διέρχεται πλέον.

Από υδρογεωλογικής πλευράς, κατάλληλοι υδροφορείς στην περιοχή είναι κυρίως οι ασβεστόλιθοι και οι αποθέσεις του ποταμού. Πρέπει να ληφθεί υπόψη όμως ότι στην διαμόρφωση των υδρογεωλογικῶν συνθηκῶν της περιοχής και ειδικά των θερμομεταλλικῶν πηγῶν, τὸν σπουδαιότερο ρόλο έχει παίξει ή έντονη τεκτονική δράση. Έτσι οι πηγές Καβασίλων και Πυξαρίας βρίσκονται στην διασταύρωση δύο ρηγματίων ήτοι ενός κύριου που ακολουθεί την διεύθυνση του άξονα του ποταμού και ενός δευτερεύοντος καθέτου πρὸς τὸ πρῶτο φέρνοντας σε ανώμαλη επαφή τὸν υδατοστεγὴ φλύσχη και τοὺς υδροπερατοὺς ασβεστολίθους.

Σε γενικὲς γραμμὲς ὁ μηχανισμὸς διαίτας και λειτουργίας των πηγῶν είναι δυνατό να δοθεῖ στην κατεύθυνση των υδατοκατακινητισμῶν και των διηθήσεων τῆς κοίτης του ποταμού μέσω κυρίως του μεγάλου ρήγματος σε αρκετά μεγάλα δάθη, ὅπου και θερμαίνονται ἐρχόμενα σε επαφή με πιθανή μαγματική ἔστια με ἀποτέλεσμα τὴν ἀνοδὸ τους και τελικά τὴν ἐξοδὸ τους ὑπὸ μορφή θερμομεταλλικῶν πηγῶν σε εὐνοϊκὲς θέσεις, ὅπως είναι ή θέση τῆς διασταυρώσεως των δύο ρηγματίων τῆς περιοχής και στις δύο πλευρὲς του ποταμού.

Πιθανὸν είναι ή ἀπόθεση του ποταμού στη θέση τῆς διασταυρώσεως των ρηγματίων να ἀποτελεῖται ἀπὸ λεπτόκοκκο ὕλικὸ που ἐμποδίζει τὴν ἀμεση ἀνάδλυση του θερμομεταλλικοῦ ὕγρου, με ἀποτέλεσμα τὴν ἐξοδὸ του ἀπὸ τὴν επαφή των προσχώσεων με τὸ πρᾶνὸς του φλύσχη και τὴν διάχυσή του σε ὅλη τὴν μάζα των ἀποθέσεων.

Ἡ ἐπισταμένη και λεπτομερὴ γεωλογική και υδρογεωλογική ἔρευνα θὰ ἐξηγήσει πλέον τὸν μηχανισμὸ λειτουργίας και διαίτας των πηγῶν με ἀποτέλεσμα τὴν καλύτερη δυνατὴ ἀξιοποίησή τους.

Ἐξ άλλου κατά μήκος τῆς κοίτης του ποταμού και μέσα στο Ἑλβανικὸ ἔδαφος σε ἀπόσταση περὶπου δύο χλμ. ἀπὸ τὶς πηγές ἐξέρχονται θερμομεταλλικά νερά που ἔχουν ἀξιοποιηθεῖ ἀπὸ τοὺς Ἑλβανούς.

Ἡ μεγίστη παροχὴ των πηγῶν «Καβάσιλα» ὑπολογίζεται σε $Q=800 \text{ m}^3/\text{h}$ και ἐλαχίστη $Q=400 \text{ m}^3/\text{h}$.

4. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΝΕΡΟΥ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ

Οἱ θερμομεταλλικὲς πηγές Καβασίλων χαρακτηρίζονται ὡς ὕδροθειοχλωριονατριούχες με θερμοκρασία πηγαίων ἀναδλύσεων $T=32^\circ\text{C}$ και ταυτόχρονη θερμοκρασία ἀέρος $T=20^\circ\text{C}$ παρουσιάζουν έντονη ὀσμὴ ὕδροθείου και ἔχουν $\text{PH}=7.5$ (βλ. χημ. ἀνάλυση). Στὶς πηγές ἀναπτύσσονται κυανοφύκη (ἀμιγεῖς κυρίως κοινωνίες) ἀπὸ: *Oscillatoria minima*, *Oscillatoria splentica*, *Spirulina labyrinthiformis*, *Synechocystis salina*, *Chroococcus minor*, καθὼς ἐπίσης και *Achronema-Desmanthos-Pelonema*.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Ἡ ποιότητα τοῦ θερμομεταλλικοῦ νεροῦ τῶν πηγῶν εἶναι ἀρίστη καὶ ἡ παροχὴ τους πολὺ μεγάλη, μὲ συνέπεια ὁποιοδήποτε ἔργο ἀξιοποιήσεως θὰ ἔχει ἐπιτυχία, εἰδικὰ στὴ λοτροθεραπεία.

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι ἡ Λουτρόπολη τῆς Αἰδηψοῦ μὲ παροχὴ θερμομεταλλικοῦ νεροῦ 100 κ.μ/ῶρ. σὲ διάστημα τριῶν μηνῶν πραγματοποιήθηκαν 300.000 λούσεις. Ἐπομένως μὲ παροχὴ μόνο 400 κ.μ/ῶρα εἶναι δυνατό νὰ πραγματοποιηθοῦν 1.200.000 λούσεις στὸ διάστημα τῶν τριῶν μηνῶν.

2. Ἡ ἀξιοποίηση τῶν πηγῶν θὰ τονώσει τὸ ἠθικὸ τῶν κατοίκων καὶ θὰ συμβάλει στὴν βελτίωση τοῦ εἰσοδήματός τους κατὰ πολὺ. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀπασχόλησή τους στὶς Λουτροθεραπευτικὲς ἐγκαταστάσεις κλπ. θὰ συγκρατήσει τὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ μετανάστευσή τους, καθόσο ἡ μείωση τοῦ πληθυσμοῦ ἔχει φθάσει σὲ ἀνησυχητικὰ ἐπίπεδα στὴν ἀκριτικὴ αὐτὴ περιοχὴ, ὅπως φαίνεται καὶ στὸν πιὸ κάτω πίνακα τῆς Στατιστικῆς Υπηρεσίας γιὰ τὴν μεταβολὴ τοῦ πληθυσμοῦ στὴν Κόνιτσα:

ΕΤΟΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ	ΜΕΤΑΒΟΛΗ ο) ο
		(+ = αὔξηση — = μείωση)
1951	13.915	
1961	14.405	+ 3,5ο) ο
1971	10.037	— 30ο) ο

Μετὰ ἀπὸ ὅλα ὅσα ἔχουν ἀναφερθεῖ προτείνονται τὰ ἀκόλουθα:

I. Νὰ γίνῃ γεωλογικὴ καὶ ὑδρογεωλογικὴ ἔρευνα τῶν θερμομεταλλικῶν πηγῶν Καθασίλων καὶ Πυξαρίας σὲ κλίμακα 1:5.000 γιὰ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῶν πηγῶν καὶ σὲ κλίμακα 1:1.000 γιὰ τὴν περιοχὴ τῶν πηγῶν.

II. Εἶναι σκόπιμο νὰ γίνῃ ἔρευνα τοῦ θερμομεταλλικοῦ νεροῦ τῶν πηγῶν γιὰ ποσιθεραπεία, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰδικὴ μελέτη γιὰ τὴν χρησιμοποίηση τοῦ θερμομεταλλικοῦ νεροῦ α) σὲ γεωργικὰ συγκροτήματα θερμοκηπίων καὶ β) στὴν θέρμανση τῶν Λουτροθεραπευτικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν πέριξ οἰκισμῶν, μὲ συνέπεια τὴν ἐπίτευξη μεγαλύτερης ἀπασχόλησης τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς.

III. Νὰ κατασκευασθεῖ ἀνάχωμα ἐκτροπῆς στὴν κοίτη τοῦ ποταμοῦ Σαρανταπόρου γιὰ τὴν προστασία τῶν πηγῶν, μὲ ὑλικὸ ἀπὸ τὶς ἀποθέσεις στὸ ποταμὸ. Ἐπίσης ἀπαιτεῖται βελτίωση καὶ ἀσφαλτόστρωση τοῦ δρόμου πρὸς τὰ Καθάσιλα.

IV. Νὰ γίνῃ μελέτη γιὰ τὴν κατασκευὴ ρυθμιζομένων πισίνων ἀλυσιδωτῶν μὲ διάφορες θερμοκρασίες νεροῦ.

V. Στὴν περιοχὴ ὑπάρχει χῶρος γιὰ τὴν κατασκευὴ γηπέδου Μπάσκετ, Τένις κλπ. ἀθλαστικῶν ποῦ θὰ ἔλξουν τοὺς νέους.

Ἡ ὅλη ἔρευνα, μελέτη, ἐκτέλεση κλπ. ἐργασίες γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν θερμομεταλλικῶν πηγῶν, πρέπει νὰ ἐπιβλέπεται καὶ νὰ καθοδηγεῖται ἀπὸ εἰδικὸ ἐπιστήμονα μὲ διεθνὲς κύρος καὶ μὲ μεγάλη ἐμπειρία στὰ θερμομεταλλικὰ νερά, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ καλύτερη ἀξιοποίηση σταδιακά.

Ἐκφράζω τὶς ὀλόθερμες εὐχαριστίες μου πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν πολὺτιμη συνεργασία ποῦ εἶχα μαζί τους καὶ ἰδιαίτερα εὐχαριστῶ τὸν Νομάρχην Ἰωαννίνων κ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟ ΛΟΥΚΑ γιὰ τὴν ἀμέριστο συμπαράστασή του.

Μὲ ἐκτίμησιν
 Ὑφηγητῆς DR ΚΩΝ) ΝΟΣ ΓΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ
 Εἰδικὸς ἐπὶ τῆς Ἐφαρμοσμένης Γεωλογίας
 Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 50 - Ἀθήναι 704
 Τηλ. 8227.331

Στις 28 Οκτωβρίου 1940, με την κήρυξιν του πολέμου, είχα στο μαγαζί μου στο Γανναδιό 60.000 δραχ. βερσεδέδια και 25.000 δραχ. παραγγελία εμπορεύματος που είχε έλθει στην Κόνιτσα στο πρακτορείο Β. Ζδράδου. Έστειλα το Χρ. Τσανάδη να το φορτώσει, αλλά γύρισε πίσω από τη Μεσαριά σαν άκουσε τα κανόνια που έπεφταν στο Πωγώνι. Όπως έμαθα αργότερα από στρατιώτες που ανακατέλαβαν την Κόνιτσα, υπήρχαν στην αγορά κιβώτια από σαπούνι που πουλούσε κάποιος με το όνομά μου.

Το εμπόρευμα που είχα στο μαγαζί το άφησα όπως ήταν, διότι ενόμιζα ότι τα ευρωπαϊκά στρατεύματα δεν εξομοιούνται με τα στρατεύματα των Βαλκανίων. Μετά από 2 ημέρες ήλθαν οι Ιταλοί, έσπασαν την πόρτα και πήραν όσα μπόρεσαν. Πέρασε ο Άλ. Παπαδημητρίου, μίλησε στον υπεύθυνο αξιωματικό και αυτός με το μαστίγιο έδωσε έξω τους στρατιώτες και έβαλε καραμπινιέρους που το φύλαγαν μέχρι που έφυγαν την άλλη ημέρα. Ήλθαν όμως άλλα τμήματα που μου έπίταξαν αρκετά είδη και μου έδωκαν 100 λέκ. Την άλλη μέρα 5 - 6 στρατιώτες έσπασαν τις κλειδωνιές και πήραν διάφορα είδη που τα έδιδαν για να πάρουν κότες. Το λίγο πράγμα που άφησαν το μετέφερα κρυφίως ένα δράδυ στο σπίτι του Α. Παπαζήκου.

Όταν ήλθαν οι Ιταλοί στη Μεσαριά, μάζεψαν τον κόσμο να κουβαλήσει πέτρες και να κτίσουν τα παράθυρα του σπιτιού του Μιλ. Νικιά όπου ήσαν ώχυρωμένοι γιατί έφοβοῦντο τους αντίρτες. Ενθυμούμαι ήταν ημέρα της Μ. Παρασκευής που ήλθε ο Τενέντε με την ακολουθία του και με είδοποίησαν και του έκοψα τα μαλλιά, ενώ ο σκοπός στεκόταν προσοχή επάνω μου.

Σε λίγο ήλθαν στο Γανναδιό και μās συγκέντρωσαν στο Παρθεναγωγείο όλους τους άνδρες. Έπιασαν πρώτον τον Χρ. Σκούρα και τον κρέμασαν με την τριχιά στο παράθυρο και τον χτυπούσαν αλύπητα ενώ αυτός φώναζε. Μετά μās σήκωσαν έναν έναν και όποιος έδιδε το όπλο αφήνονταν ελεύθερος. Όταν ήλθε ή σειρά μου, με πήραν στο δωμάτιο της δασκάλας και

μου λέγει ο Κάπος που ήταν επικεφαλής των πολυβόλων: «Έσύ έχει ένα όπλο στο δάσος κρυμμένο, σύρε να το φέρεις γρήγορα γιατί θά πās δεμένος Κόνιτσα, Γιάννενα, Μεσολόγγι. Σκέψου λίγη ώρα και πές μας ποιός έχει όπλα στο χωριό». Του απήντησα ότι εγώ δεν είχα ποτέ όπλο διότι είμαι μπακάλης, ούτε ξέρω άλλον να έχει όπλο και να μήν το παρέδωκε. Τότε μου άστραψαν 3 - 4 χαστούκια ο Κάπος και 3 - 4 ο άλλος καραμπινιέρους και μου λέγουν πήγαινε έξω. Πήγα και στάθηκα στη σάλα και περίμενα να ξεκρεμάσουν το Σκούρα και να κρεμάσουν έμένα. Βλέπω σε λίγο να ανεβαίνει τη σκάλα ο Τενέντε και βγήκε ο Αναστάτης και τους έλεγε: «Φθάνει, μήν πόν βασανίζετε άλλο το Σκούρα». Έπειτα αποστρέφεται σε μένα ο Τενέντε και μου λέγει: «Έσύ τί κάμεις εδώ;» και μου δίδει μια με το μαστίγιο στο λαϊμό που μάτωσε, «φύγε» μου λέγει και μπήκα μέσα που ήταν και άλλοι. Αφού κοσκίνισαν καλά όλους και τους περισσότερους υπεράσπισαν ο Ευ. Ξεινός που ήταν πρόεδρος της Κοινότητας, μās άφησαν και φύγαμε για τα σπίτια μας.

Όταν πρωτοήλθαν οι Γερμανοί, ήσαν 43 τον αριθμό, που ξεκίνησαν νύχτα από την Κόνιτσα. Πέρασαν το φυλάκιο του ΕΑΜ όπου ήσαν σκοποί ο Ι. Τζιμινάδης και Χ. Γιούσιος, οι όποιοι κοιμούνταν και δεν τους κατάλαβαν και ήτο ευτύχημα αυτό, γιατί αν τους χτυπούσαν θά μās έβαζαν φωτιά. Μετά έκαμαν καφέ στο μαγειρείο του Νικολαΐδη, τον έβαλαν στα παγούρια και πήραν δρόμο για την Πουρνιά.

Όταν ήλθαν οι πολλοί Γερμανοί στις 2 Ιουλίου 1944, θειάφιζα στο Καπηλειό και άκουσα να λένε ότι έργονται οι Γερμανοί. Έτρεξα γρήγορα τον ανήφορο στον Αϊ Νικόλα και έδλεπα που περνούσαν δύο - δύο κάθε 100 δόγματα και πήγαιναν χιλιάδες για το Κεράσοβο. Άλλοι ήλθαν από τη Μεσαριά και γιόμισε το χωριό Γερμανούς. Οι χωριανοί φεύγαν για την Αγ. Βαρβάρα και άλλοι για το δάσος Γλυκό. Βρήκα τα παιδιά μου έξω από το σπίτι που έπαιζαν και έμεινα μαζί τους στο έλεος

ΣΩΤΗΡΗ Π. ΤΟΥΦΙΔΗ: «**Ἡ Κόνιτσα**
καὶ τὰ χωριά της — Τουριστικὸς Ὁ-
δηγός». Ἐκδ. «**Ἱστορία καὶ Τέχνη**»,
1978.

τοῦ Θεοῦ. Ἡ γυναίκα μου ἦταν γιὰ χορ-
τάρι καὶ ὅταν ἔμαθε ὅτι εἶναι πολλοὶ Γερ-
μανοὶ στὸ χωριό, πῆγε στὰ Βαρκὰ ὅπου
ἔκρυψε τὸ γομάρι μέσα στὰ σιτάρια καὶ
ἦρθε καὶ κλειστήκαμε στὸ σπίτι. Στὴν αὐ-
λὴ καὶ ἐπάνω στὸν κῆπο εἶχαν κατασκευη-
νῶσει πολλοὶ καὶ κάτω στὸ σπίτι τοῦ Τσιό-
γκα ἦταν μιὰ διμοιρία. Ἐνας ποῦ μᾶς εἶ-
δε ὅτι εἴμαστε μέσα προσπαθοῦσε νὰ ανοί-
ξῃ τὴν κλειδωνιὰ μὲ τὸ μαχαῖρι. Κόντευε
νὰ νυχτώσῃ καὶ σκεπτόμουν πῶς θὰ ξε-
νυχτώσω. Ἐπῆρα ἓνα γκιοῦμι δῆθεν ὅτι
πάω νὰ πάρω νερὸ καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία
αὐτὴ χαιρέτησα τὸ λοχία ποῦ ἦταν στὴν
πόρτα τοῦ Τσιόγκα. Μοῦ ἔδωκε 3 - 4 ποῦ-
ρα καὶ μοῦ ἔδειχνε τὶς φωτογραφίες τῆς
γυναίκας του. Συνεννοοῦμεθα μὲ λίγα Γαλ-
λικά. Μοῦ εἶπε ὅτι τὴ νύχτα δὲν πρόκειται
νὰ μὲ ἐνοχλήσῃ κανεὶς.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ἔφυγαν αὐτοὶ καὶ μά-
θαμε ὅτι ἔρχονται ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι πρόσ-
βαλαν καὶ 2 γυναῖκες σὲ κάποιο χωριό.
Ὅλος σχεδὸν ὁ κόσμος ἔφυγε ἐκεῖνο τὸ
βράδυ μὲ τὰ ζῶα καὶ κοιμηθήκαμε στὸ δά-
σος Γλυκό. Τὴν ἄλλη ἡμέρα ποῦ ἐπιστρέ-
ψαμε βρῆκα πόρτες καὶ ντουλάπια σπασμέ-
να, τὰ βαγένια ἔξω καὶ τὴν καλύβα μὲ τὸ
χόρτο ἄδεια. Μοῦ πῆραν ἀκόμη καὶ μιὰ
βελέντζα τραγομαλλίσια, δυὸ παλιὰ ὀρο-
λόγια καὶ τὸ ψωμί. Φεύγοντας γιὰ τὴ
Φούρκα καὶ τὴ Σαμαρίνα ἐλεηλάτησαν τὰ
σπίτια καὶ κατέστρεψαν τὰ καλομπόκια
στὰ χωράφια γιὰ νὰ ἀναγκασθοῦν οἱ ἄν-
δρες νὰ μὴν φύγουν ἀντάρτες στὰ βουνά.

Κατὰ τὶς ἐπόμενες ἡμέρες οἱ περισσότε-
ροι συγχωριανοὶ κατέφυγαν μὲ τὰ ζῶα τους
στὴν Ἀϊ Βαρβάρα καὶ στὴ Νταβῆ. Ἐνῶ
ἐγὼ μὲ τὴν οἰκογένειά μου ἐγκατασταθή-
καμε στὰ «Δέντρα» τοῦ Μητρούση. Ὅταν
ἐβομβάρδισαν τὸ χωριὸ οἱ Ἴταλοὶ, οἱ πιὸ
πολλοὶ κρύφτηκαν στὰ λακκώματα. Ἐγὼ
ἔτυχε νὰ βρεθῶ στὴ ράχη τοῦ λόφου Σταυ-
ρός, ὅπου ξάπλωσα ὅταν μὲ πολυβόλησαν
τὰ ἀεροπλάνα. Ὅταν αὐτὰ ἔφυγαν, μπῆ-
κα πρῶτος στὸ χωριὸ ποῦ ἦταν πολὺ φο-
βερὸ χωρὶς κόσμο.

Ὡραῖο καὶ ἀξιόλογο τὸ μικρὸ αὐτὸ
βιβλίο, τόσο σὲ περιεχόμενο ὅσο καὶ σὲ
ἐμφάνιση. Ἐκπληρῶνει ἀπόλυτα τὸ σκοπὸ
γιὰ τὸν ὁποῖο γράφτηκε: «νὰ βοηθήσῃ
τὸν ἐπισκέπτη τῆς Κόνιτσας, ἀπλὰ καὶ
σύντομα, νὰ γνωρίσῃ τὴ μικρὴ πολιτειού-
λα καὶ τὰ χωριά τῆς ἐπαρχίας».

Λίγες βέβαια οἱ πληροφορίες ποῦ πα-
ραθέτει στὶς πρῶτες σελίδες σχετικὰ μὲ
τὴν ἱστορία της ἀλλὰ σωστὲς καὶ ἐξακρι-
βωμένες. Δὲ λείπουν καὶ μερικὲς διαπι-
στώσεις ποῦ δείχνουν πῶς ὁ συγγραφέας
ἔχει συλλάβῃ στὶς πραγματικὲς του δια-
στάσεις καὶ τὸ σημερινὸ τῆς πρόβλημα:
τὴν πάλῃ τῆς «μὲ τὸν μινώταυρο τῆς ἄ-
στυφιλίας» καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς κρατικῆς
συμπαραστάσης γιὰ τὴν ἀξιοποίησίν της,
γιὰ νὰ γίνῃ «πραγματικὴ νύφη» τοῦ βου-
νοῦ.

Ἡ περιήγηση στὴν πόλη τῆς Κόνιτσας
γίνεται μὲ τρόπο ἀπλὸ ἀλλὰ ζωντανό.
Χωρὶς πολυλολογία ὁ κ. Τουφίδης σοῦ
ὑποδεικνύει αὐτὸ ποῦ ἀξίζει νὰ δεῖς, προσ-
θέτοντας καὶ τὰ ἀπαραίτητα ἱστορικὰ ἢ
τουριστικὰ στοιχεῖα. Πρέπει ἀκόμη νὰ
προστεθεῖ ὅτι ἡ σχετικὴ περιγραφή κάθε
τουριστικοῦ χώρου γίνεται μὲ λογοτεχνι-
κὸ ἐπιγραμματικὸ τρόπο. Παραθέτουμε
χαρακτηριστικὸ ἀπόσπασμα, ἀναφερόμενο
στὸ ἀρχοντικὸ τοῦ Χουσεῖν - μπέη. Γράφει
ὁ κ. Τουφίδης (σελίς 26):

«Βαδίζοντας στὸ παλιὸ καλντερίμι,
περνᾶμε τὶς πύλες μὲ τὰ πελεκημένα
ἀγκωνάρια καὶ θρισκόμαστε στὴν αὐλὴ
του. Οἱ τοῖχοι ψηλοὶ καὶ σκεπασμένοι μὲ
κισσοὺς καὶ μούσκλια. Πόρτες παλιές, πα-
ράθυρα σαρακοφαγωμένα, πεζούλια χορ-
ταριασμένα ἀπ' τὴν ἐγκατάλειψη τῶν ἄν-
θρώπων... Μπαίνουμε μέσα. Ταβάνια ὀ-
μορφα σκαλισμένα ἀπὸ τὸ σκαρπέλο τοῦ
λαϊκοῦ τεχνίτη, ποῦ μὲ ἀστείρευτη ἔμ-
πνευση καὶ παράξενη φαντασία δημιούρ-
γησε μιὰ ἰδιότυπη τεχνοτροπία.

Μὲ ὀδηγὸ τὴν παράδοση καὶ τὴν ἱστο-
ρία, βλέπουμε στὰ βάθη τοῦ χρόνου τ'
ἀνθρώπινα μεγαλεῖα: Τὶς πέτρινες, σκα-
λιστὲς θρύσες μὲ τὸ δροσερὸ νερὸ ποῦ ἔ-
τρεχε καὶ πότιζε τοὺς ὀμορφους μπαχ-
τσέδες, μὲ τὶς λογιῆς λογιῆς πρασινάδες,
τ' ἀρώμα-α τῶν λουλουδιῶν, τὰ κελαη-
δήματα τῶν ἀηδονιῶν.

Καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ φυσικὸ περίγυρο,
μπέηδες, χαρέμια, ἀρχοντιὰ καὶ αἷμα...».

Μὲ τὸν ἴδιο λιγόλογο καὶ συγκρατη-
μένο λυρισμὸ καὶ στὸν ἴδιο τόνο ὁ κ.
Τουφίδης σκιαγραφεῖ τὴν «περιρρέουσα»
ἀτμόσφαιρα τοῦ θρύλου καὶ τῆς ἱστορίας,
στὴν ὁποία προβάλλονται τὰ ἐρείπια καὶ
τὰ ἀπουεινάρια σὰν παλιῆς ἀντίκες στὸ
περιδέραιο τῆς Κόνιτσας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ τρία πρῶτα μέρη τοῦ
βιβλίου, δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ ἐκφράσουμε
τὴν ἀπόλυτη ἱκανοποίησιν τοῦ ἀναγνώστη,
γιατὶ ὁ κ. Τουφίδης κατορθώνει μὲ εὐ-
ληπτο τρόπο καὶ ἀπλὸ ποιητικὸ λόγο νὰ

(“Εγγραφα και ντοκουμέντα)

(Συνέχεια)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΙΣΒΟΡΟΣ (ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ) ΕΤΟΣ 1795

“Ο ταπεινός ευχέτης υμῶν υποβάλλει τὰ ἐξῆς.

Οἱ ὑπὸ φόρον κάτοικοι τοῦ ἐν τῇ Ὑποδιοικήσει τῆς πόλεως Κονίτσης ὑποκειμένου χωρίου Ἰσβόρου, ὑπέβαλαν αἴτησιν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην παραπονούμενοι ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Σέργιανη Μεχμετλήδες, Ἡσᾶ Σάλιος, ὁ ἐκ Γλήνας υἱὸς Μουχτάρ, καὶ ὁ ἐξ Οὐσέτσικας Δεμίρ καὶ λοιποὶ, καὶ ἄλλοι γνωστοί, ὧν τὰ χωρία εἶναι πλησίον καὶ περίξ τοῦ χωρίου μας, πρὸ ὀκτώ δέκα ἐτῶν κατέλαβαν αὐθαίρετως καὶ βιαίως τὰς θερινὰς βοσκὰς μας, ἐξήχθησαν δι’ ὕψηλης διαταγῆς παρὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κτηματολογίου καὶ ἐξετέθησαν καὶ κατεχωρίσθησαν ἕκαστον διὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τέλους αὐτῶν τὰ ὄρια τοῦ χωρίου μας, ἅτινα ἄρχονται ἀπὸ τῶν τριῶν (ἐνταῦθα ὁ χάρτης εἶναι ἐφθαρμένος) ἐκ τούτων εἰς τὸ καμενίκο, Σιεληγκούρα καὶ Καρβονίτσα, ἐκ τοῦ ποτα-

μᾶς δώσει ζωντανὴ καὶ παραστατικὴ εἰκόνα τοῦ τόπου του. Σὲ μιὰ δευτέρῃ ἐπανέκδοσιν θὰ ἔχει νὰ προσθέσει πολὺ λίγα στὴν ἱστορίαν τῆς μαρτυρικῆς στὰ νεώτερα χρόνια Κόνιτσας καὶ τίποτε ἄλλο.

Στὰ τελευταῖα ὅμως μέρη νομίζουμε ὅτι χρειάζεται νὰ προστεθοῦν μερικὲς ἀκόμη γραμμὲς γιὰ τὰ ὁμορφα χωριά πού ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὴν ἱστορίαν τους ἔχουν καὶ τὶς προσωπικότητές τους, τοὺς εὐεργέτες τους καὶ τόσα ἄλλα νὰ δείξουν. Μένει τὸ ἔργο αὐτὸ στὸν κ. Τουφίδη πού μὲ τὸ βιβλίον του ἔδειξε πὼς ξέρει νὰ δώσει, καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, τὴ φυσιογνωμίαν τοῦ τόπου του γιὰ τὸ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ περιγραφικὸ ταλέντον του πλησιάζει τὴ γενέθλιαν γῆν του καὶ μὲ ἀστείρευτη ἀγάπην, ἕνα αἶσθημα πού μᾶς κάνει πιὸ εὐαίσθητους καὶ πιὸ εἰσδεκτικούς στὰ μύχια τῆς ψυχῆς τοῦ τόπου μας.

Συγχαίρουμε θερμὰ τὸν κ. Τουφίδη καὶ τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ βιβλίον του ἔδωκε σὲ μᾶς τοὺς ξενητεμένους τὴ χαρά, νὰ ζήσουμε γιὰ λίγο, ἔστω, καὶ νοερά μιὰ ἐλκυστικὴ περιοχὴ τῆς Ἠπείρου, τὴν πανέμορφη Κόνιτσα.

ΒΑΣΙΛΗΣ Χ. ΜΑΚΗΣ

μίου εἰς τὴν μελισσόπετραν, καὶ κατ’ εὐθείαν εἰς τὸν λόφον Μαρίτσαν, εἰς τὸν Σωτήρα, καὶ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Τζαήμ, καὶ εἰς τὸν ρύακα τῆς κλεισωρίας ντερβέν, καὶ κατεχωρίσθησαν ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ ὕψηλῳ φερμανίῳ. Συμφώνως πρὸς τὸ ὕψηλὸν διάταγμα, τὸ ἱερὸν δίκαιον καὶ τὴν διαταγὴν τοῦ Νομάρχου, ἐγένετο μετάβασις εἰς τὸ ἐπίδικον μέρος, καὶ διὰ τοῦ κλητῆρος Μουλᾶ Σουλεϊμάν ἐγένετο καὶ αὐτοφία καθ’ ἣν πράγματι (ἐνταῦθα ὁ χάρτης εἶναι ἐφθαρμένος) ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ ὕψηλῃ διαταγῇ (ἐνταῦθα ὑπάρχουν λέξεις δυσανάγνωστοι) ἐτέθησαν συμφώνως πρὸς τὸν ἱερὸν νόμον τὰ σύνορα, καὶ παρηγγέλθησαν ἵνα ἀπόσχωσιν ἐπεμβαίνοντες, καὶ ἐγνωστοποιήθη τὸ πρᾶγμα παρὰ τοῦ Ἱεροδικείου.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ

Τ.Σ. Χασάν Ἱεροδίκης Κονίτσης
Ρεμπιούλ Ἀχῆρ τοῦ ἔτους 1220 — 1795

Ἐνεργηθῆτω συμφώνως πρὸς τὰς ἐγγραφὰς αἰτινες ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κτηματολογίου, καὶ ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ παρούσῃ ἀποφάσει τοῦ Ἱεροδικείου. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲ δεόν νὰ παρεμποδισθῇ ἢ διένεξις.

Τῇ 9 Δζεμαζι οὐλ ἐδέλ 1220. (ἔτος 1795).

Ἀριθ. 3972. Βεβαιοῦται μετ’ ἀντιπαραβολῆν κτλ.

Δικαστικὴ ἀπόφασις.

Τ.Υ. Ἱεροδίκης Ὑποδιοικήσεως Κονίτσης Χασάν.

Τ.Σ. Χασάν.

Οἱ ἐν τῷ χωρίῳ Ἰσβὸρ τῆς Ὑποδιοικήσεως Κονίτσης τῆς Διοικήσεως Ἰωαννίνων κατοικοῦντες ὑπὸ φόρον ραγιαῖδες ὑποβάλλοντες δι’ αἰτήσεως παράπονα καὶ διεκτραγωδήσαντες τὰ δεινοπαθήματά των ἐξέθησαν τὰ ἐξῆς: ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ τοῦ Μεχμετλή

ΓΕΓΟΝΟΤΑ — ΕΚΕΨΕΙΣ — ΚΡΙΣΕΙΣ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ — ΚΟΝΙΤΣΑ 24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Πέρασαν 67 χρόνια από τις μεγάλες αυτές ημέρες του 1913. Κι' όμως οι ύγδοντάρηδες, όσοι επιζούν ακόμα στα χωριά μας, παιδιά και έφηβοι τότε, τις θυμούνται με συγκίνηση και καθώς μᾶς διηγούνται μεταδίδουν και σε μᾶς τὸ ρίγος τοῦ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Στις 21 Φεβρουαρίου πέφτει τὸ Μπιζάνι. Τὰ Γιάννενα εἶναι ἐλεύθερα. Ἡ Ἠπειρος εἶναι ἐλεύθερη.

Τὰ ὄνειρα, οἱ πόθοι και οἱ ἐλπίδες τῶν παππούδων μας και τῶν προσπαπούδων μας, πού μέσα στή σιλαβιά 5 αἰώνων τὰ θέρμαιναν οἱ δάσκαλοι στα σχολειὰ τῶν Γιαννίνων και τοῦ Ζαγοριοῦ, τῆς Κόνιτσας, τῆς Μόλιστας και τῆς Βούρμπιανης και τῶν ἄλλων χωριῶν μας, ἔγιναν πραγματικότητα.

Ἡ 21 Φεβρουαρίου Καθοριστικὴ ἡμερομηνία ἀπελευθέρωσης ὅλης τῆς Ἠπείρου ἀπὸ τὸν Τουρκικὸ ζυγὸ. Ὅμως τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ χωριά τῆς ἐπαρχίας μας ἦταν ἐλεύθερα ἀπὸ τὸ Νοέμβρη — Δεκέμβρη τοῦ 1912. Τὰ ἐθελοντικὰ ἀνταρτικὰ σώματα πού εἶχαν συγκροτήσει οἱ Βουρμπιανῖτες, οἱ Σελτσιῶτες, οἱ Κερασοβίτες, οἱ Φουρκιῶτες, οἱ Διστρατιῶτες και οἱ κάτοικοι τῶν ἄλλων χωριῶν, εἶχαν περιορίσει τοὺς Τούρκους στήν Κόνιτσα κι ὡς τὴ Σιουσνίτσα — Ζάρωση — Μόλιστα. Σὲ μιὰ ἐξόρμησή τους με μεγάλες δυνάμεις οἱ Τούρκοι

Ἡσᾶ Σάλιου, κάτοικοι τῶν χωριῶν ἅτινα κεῖνται πλησίον τῶν ὁρίων και συνόρων τῆς ἀνεκαθεν ὑπὸ κατοχήν και ἐξουσίαν μας τελοῦσης θερινῆς βοσκῆς τοῦ χωρίου μας, ὡς και οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Γλήνας, και ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Οὐσέτσικας Δεμίρ και λοιποί, κατέλαβον και κατέχουν ἀδίκως ἀπὸ ὀκτώ - δέκα ἐτῶν τὰ ὅρια τοῦ χωρίου και τὴν θερινὴν βοσκὴν μας, γὰ γραφῶσι κατόπιιν ὑψηλῆς διαταγῆς παρὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κτηματολογίου τὰ ὅρια και σύνορα τῶν χωριῶν μας ἕκαστον τῶν ὁποίων τυγχάνει κατακεχωρισμένον και ἀναγράφεται με τὰ παλαιὰ σύνορα (ἐνταῦθα τέσσαρες λέξεις δυσανάγνωστοι) ἅτινα ἄρχονται ἐκ τῶν τριῶν λόφων Καμενίκο, Σελγκούρα και Καρβουνίτσα, και ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὸν ποταμὸν τῆς κλεισωρίας (Δερβέν) και ἐκεῖθεν εἰς τὴν μελισσόπτεραν και λόφον Μαρίτσας Σωτήρ και Μαρίτσα μέχρι και τοῦ ἀγροῦ Τζαήμ. Συνωδᾶ δὲ τῷ Αὐτοκρατορικῷ διατάγματι, τῷ ἱερῷ νόμῳ, και τῇ διαταγῇ τοῦ ἐνδοξωτάτου Νομάρχου Ἰωαννίνων Βεζύρη Ἀλῆ Πασιά, ἐγένετο ἐπὶ τόπου αὐτοψία και διὰ τοῦ διορισθέντος κλητῆρος, καθ' ἣν ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ ὑψηλῇ διαταγῇ ἀναφε-

ρόμενα ὅρια ἅτινα καθὼς ἀναφέρονται και κατεχωρίσθησαν ἐπὶ τόπου εἶναι πράγματι τουαῦτα. Ἡρωτήθησαν και ξένοι, οἵτινες ἐδήλωσαν ὅτι γνωρίζουσι ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔχει ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ φερμανίῳ. Ἐφ' ὧ ἐπευδῆ ἀπεδείχθη ὅτι κατέχουσιν αὐθαίρετως, ἐπεδικάσθη ἡ θερινὴ βοσκὴ συμφώνως πρὸς τὸν ἱερὸν νόμον, παρημποδίσθησαν και παρηγγέλθησαν ἵνα ἀπόσχῳσι, και γραφέν τὸ παρὸν ἱερονομικὸν ἔγγραφον ἐδόθη εἰς χεῖρας των. Τῇ αἰτήσῃ δὲ ἐγράφησαν τὰ λαβόντα χώραν τῇ 1ῃ Δζεμαλί οὐλ ἐβέλ 1220 = 1795. (Εἰς τὴν ὀπισθεν σελίδα).

Ἐνεργηθῆτω συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ παρόντι ἱερονομικῷ ἔγγραφῳ ἀναφερόμενα.

Τῇ 9 Δζεμαλί οὐλ ἐβέλ 1220 Τ.Υ. Ἀλῆς.

Ἀριθ. 3973. Βεβαιοῦται μετ' ἀντιπαβολῆν ὅτι τὸ ἀνωτέρω εἶναι ἀκριβῆς μετὰφρασις τοῦ προσηρτημένου Τουρκικοῦ ἔγγραφου φέροντος σημείωσιν μετ' ἀριθμοῦ και χρονολογίας τῆς γενομένης μεταφράσεως κλπ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ἸΩΑΝΝΙΝΩΝ.

κατορθώνουν να φτάσουν ως το Κεράσοβο και να το κάψουν. "Όμως πιέζονται από τους αντάρτες μας και συμπύσσονται.

Ο Τζιαβίτ που κρατούσε την Κόνιτσα με τις δυνάμεις του όταν έμαθε ότι τα Γιάννινα έπεσαν, φεύγει προς το Μπουραζάνι για την Πρεμετή. Στις 23 Φεβρουαρίου οι αντάρτες μπαίνουν στην Κόνιτσα και οι καμπάνες της Μητρόπολης του "Αϊ Νικόλα μεταδίδουν τη χαρμόσυνη άγγελία. Την επομένη στις 24 Φεβρουαρίου οι κάτοικοι της Κόνιτσας και των γύρω χωριών υποδέχονται τμήματα του τακτικού Έλληνικού Στρατού που κατέβαινε από τα Γρεβενά.

Ο ένθουσιασμός, ο γενικός σημαϊστοςλισμός και η επίσημη δοξολογία στη Μητρόπολη με τον τότε Μητροπολίτη Σπυρίδωνα, χάρισαν στην Κόνιτσα αλησμόνητες στιγμές.

Είναι από τις μεγάλες ήμερομηνίες του τόπου μας.

Γράφουν για μᾶς

Έπανεξοδόθη ή «ΚΟΝΙΤΣΑ»

Έπαινεϊκδόθηκε ή «ΚΟΝΙΤΣΑ» μηνιαίο όργανο έπικοινωνίας και προβολής της έπαρχίας Κόνιτσας, τεύχος Γενάρη. Στή συντακτική της έπιτροπή συμμετέχουν οι κ.κ. Γιάννης Λυμπερόπουλος και Χαρίλαος Γκοῦτος δικηγόροι, Νικόλαος Γιακίνας γεν. άρχίατρος έ.ά., Παντελής Κυπαρίσσης (συν) ρνης έ.ά. και Λάμπρος Βλάχος εκπαιδευτικός.

Η «Κόνιτσα» είχε εκδοθει από το 1962 ως το 1973, ως μηνιαίο περιοδικό από τον Σύνδεσμο Κονιτσιωτών ο «Αῶος» και με διεθυντή τον κ. Γιάννη Λυμπερόπουλο. Στις στήλες της είδαν το φῶς αξιόλογες έργασίες γύρω από την Ιστορία και Γιογραφία της Κόνιτσας, οι όποτες αποτελούν σήμερα σημαντική πηγή για όποιον καταπιάνεται με τα πνευματικά θέματα της Ηπειρου. Έκτός από αυτά ή «Κόνιτσα» προέβαλε σωστά τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά προβλήματα του τόπου και βοήθησε κατά πολύ στην σωστή αντιμετώπισή τους από τους άρμοδίους.

Συγχαίρομε όσους είχαν την πρωτοβουλία της επανέκδοσης και έλπίζουμε ότι όλοι οι ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΕΣ θα περιβάλλουν την «ΚΟΝΙΤΣΑ» με άγάπη και σπαργή και έτσι θα μπορέσει να συνεχίσει άνεμπόδιστα την έκδοσή της για το καλό της μαρτυρικής και άκριτικής αυτής περιοχής της πατρίδας Ηπειρου. Αλλωστε ή συνδρομή της είναι μηδαμινή, 300 δρχ. το χρόνο και το περιεχόμενό της τόσο αξιόλογο και έλκυστικό ώστε μόνο κακός Κονιτσιώτης δέν θα δείξει ενδιαφέρον, αλλά κακοί Κονιτσιώτες δέν υπάρχουν.

«ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ»

Φλεβάρης 1980

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Έρχομαι εκ νέου να χαιρετίσω την επανέκδοσι του περιοδικού «ΚΟΝΙΤΣΑ». Ένῶ ήτο ένα τόσο ωραίο και πλούσιο περιοδικό δέν επέζησε τελικά, γιατί δέν έγινε ό,τι έπρεπε απ' την άρχή να γίνει. Και τώρα εάν δέν γίνει ό,τι πρέπει να γίνει, ο ίδιος κίνδυνος ενυπάρχει. Εάν δέν άγκαλιασθή το περιοδικό (και ό,τιδήποτε) από τα ζωντανά στοιχεία (άσχετως μορφώσεως) των 30, 40 και 50 έτων που κρατούν στα χέρια τους τη δύναμη της ψυχής και της ζωής, τον ίδιο κίνδυνο θα διατρέξουμε. Το περιοδικό πρέπει να γίνει όπωσδήποτε κτήμα αυτών των ανθρώπων και των νεωτέρων άκόμη που θα έχουν και τη μεγαλύτερη άνάγκη του. Είναι εύκολότερο ν' αναζωπυρώσεις μία άγάπη παρά να δημιουργήσεις μία νέα. Και όταν λέμε άγάπη έννοῦμε την άγάπη του χωριού που φαίνεται απ' την άγάπη για το σύλλογο. Όσο μπορεί κανείς ν' αντικαταστήσει τη Μάνα του άλλο τόσο και το σύλλογο του χωριού του.

Είν' αλήθεια ότι το περιοδικό επαινεϊκδίδεται ύστερα από μία μεγάλη περίοδο διακαπής και το χειρότερο σε μία δύσκολη έποχή. Θα χρειασθή μεγάλη προσπάθεια εκ μέρους πάντων για να τύχει καλής υποδοχής, ιστοργής και άγάπης ή «ΚΟΝΙΤΣΑ» και κυρίως από τους ΝΕΟΥΣ φίλους και συνδρομητάς που πρέπει τελικά να γίνουν όπωσδήποτε όρισμένοι απ' αυτούς και συνεργάτες. Οι Σύλλογοι άς την άγκαλιάσουν, άς την αγαπήσουν σαν τέκνο δικό τους πραγματικό. Αυτό πρέπει να είναι άλλωστε και το κύριο έργο της Συντακτικής Έπιτροπής στην όποια ευχόμεθα κάθε έπιτυχία.

Με άπειρη άγάπη

ΣΩΤ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ίωάννινα

ΚΙΝΗΣΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ

Ὁ Χορὸς τοῦ Συνδέσμου Βουρμπιανιτῶν

Οἱ Βουρμπιανίτες τῆς Ἀθήνας ἔχουν ἓνα ζωντανὸ σύνδεσμο ποὺ ἐργάζεται δραστήρια γιὰ τὴ σύσφιξη τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν μελῶν του καὶ γιὰ τὴ βοήθεια πρὸς τὴν Ἱστορικὴ Βούρμπιανη.

Φέτος ὁ σύνδεσμος, ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια, ἐπανελάβε μὲ πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου του κ. Σπ. Μπάρκη καὶ τοῦ διοικητικοῦ του Συμβουλίου τὴν ὀργάνωση τοῦ ἐτήσιου χοροῦ του.

— Στὸ κέντρο «Καστέλλο» στὰ πατήσια, στὶς 20 Φεβρουαρίου, γύρω στὰ 500 ἄτομα, Βουρμπιανίτες, φίλοι καὶ προσκεκλημένοι γλέντησαν μὲ κέφι καὶ ἐνθουσιασμὸ καὶ μὲ τοὺς ὀργανοπαίχτες τοὺς δικούς τους ποὺ τοὺς ἔφεραν ἀπὸ τὴ Βούρμπιανη.

— Τὸ διοικητικὸ συμβούλιο ἔδωσε τιμητικὰ τὴν πρώτη σειρά στοὺς ἡλικιωμένους Βουρμπιανίτες, ποὺ ἀνοιξαν τὸ χορὸ μὲ τοὺς Ἑλληνικοὺς χορούς, τὸ τσάμικο κλπ. Ὑστερα χόρεψαν κοπέλλες τῆς Βούρμπιανης ντυμένες τὶς τοπικὲς ἐνδυμασίες, στὶς ὁποῖες τὸ διοικητικὸ συμβούλιο προσέφερε ἀνθοδέσμες.

— Οἱ λαχνοὶ μὲ πλούσια δῶρα ἔγιναν ἀνάρπαστοι καὶ ἐξαντλήθηκαν ἀμέσως.

— Ὁ χορὸς καὶ τὸ γλέντι συνεχίστηκαν μὲ ἀμείωτο κέφι καὶ χάρισαν σὲ ὄλους ἀλησμόνητες στιγμές.

Ἐκκλήση

Σὲ ἄλλη στήλη ὁ ἀνταποκριτὴς μας στὴν ΚΟΝΙΤΣΑ κ. Εὐθυμίου, κάνει ἐκκλήση νὰ τὸν ἐνημερώνουν οἱ ἀναγνώστες μας γιὰ νὰ μποροῦν νὰ βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας τὰ γεγονότα, ἢ κοινωνικὴ κίνηση κλπ. τῶν χωριῶν μας.

Αὐτὸ εἶναι εὐκόλο νὰ γίνεται μὲ προσωπικὴ συνάντηση μὲ τὸν κ. Εὐθυμίου ὅταν οἱ φίλοι μας κατεβαίνουν ἀπὸ τὸ χωριὸ τους στὴν Κόνιτσα ἢ καὶ τηλεφωνικῶς.

— Τὴν ἴδια ἐκκλήση κάνουμε καὶ ἀπὸ ἐδῶ πρὸς τοὺς συμπατριῶτες μας τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν ἄλλων πόλεων.

«Ἡ ΚΟΝΙΤΣΑ» δὲν ἔχει ἐπαγγελματίες συντάκτες καὶ ἀνταποκριτές. Στηρίζεται στὴ βοήθεια καὶ στὴ συνεργασία ὄλων τῶν συμπατριωτῶν μας γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὴν στενὴ ἐπικοινωνία μας καὶ τὴν προβολὴ τῶν ζητημάτων τῆς ἐπαρχίας μας.

Ὁ Χορὸς τῶν Μολιστινῶν

Τὸ Σάββατο τῆς τελευταίας ἀποκριᾶς (16.2.80) ἡ Μόλιστα (Μεσσαριὰ) πραγματοποιήσε καὶ φέτος τὸν ἐτήσιο ἀποκριάτικο χορὸ τῆς στὴν εὐρύχωρη καὶ πολυτελὴ αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου «ΕΣΠΕΡΙΑ ΠΑΛΛΑΣ», στὴν καρδιὰ τῆς Ἀθήνας, ποὺ σημείωσε πρωτοφανῆ ἐπιτυχία.

Οἱ Μολιστινοὶ καὶ οἱ προσκεκλημένοι φίλοι τους χόρεψαν καὶ ἀπόλαυσαν μέχρι τὸ πρωὶ τοὺς παραδοσιακοὺς ἠπειρώτικους σκοποὺς ποὺ μὲ ξεχωριστὴ δεξιοτεχνία ἐπαιζαν τὰ ὄργανα τοῦ χωριοῦ μας (κλαρίνο ὁ Νίκος Ἀλεξίου) ποὺ προσκλήθηκαν εἰδικὰ γιὰ τὴν ἐκδήλωση αὐτή.

Μέσα στὴν κατάμειστη καὶ ἐπίκαιρα στολισμένη αἴθουσα καὶ μετὰ τὴν καθιερωμένη προλόγηση τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Εὐαγγ. Σεριόφη, τὸ χορὸ ἔσυριαν ὁμορφες, λυγερὲς κοπέλλες τοῦ χωριοῦ μας, ντυμένες τὶς πατροπαράδοτες τοπικὲς φορεσιὲς μὲ τὴν κυριακάτικη φλοκάτα, τὴ χρυσακέντητη ποδιά καὶ τὸ βλαχιώτικο μαντήλι. Ἡ στιγμὴ ἦταν μοναδικὴ καὶ σκόρπισε θαυμασμὸ, συγκινήσεις καὶ μνημὲς τῶν ἀλησμόνητων παλιῶν καιριῶν τῆς ἀκμῆς τῆς Μόλιστας.

Ἄλλη πρωτοτυπία τοῦ φετινοῦ χοροῦ μας ἦταν ἡ παρουσίαση ἐνὸς ἐκλεκτοῦ ἠπειρώτικου μπαλλέτου ποὺ χόρεψε, πρὸς τέρψη τῶν παραιοθεθέντων, ἐπιλεγμένους ὑδιόρρυθμους ἠπειρώτικους χορούς (σιαμιντάνκα, φράσια, κλπ.).

Ἐκλεκτὰ φαγητά, πλούσια λαχειοφόρος ἀγορὰ μὲ δῶρα προσφορὲς τῶν χωριανῶν μας, πολύχρωμα μπαλόνια καὶ ἀφθανο καμφετὶ καὶ σιαιριπατίνες καὶ πρὸ παιντὸς γνήσια καὶ ἀνόθευτη μουσικὴ καὶ τραγούδι συνόδευσαν τὴν ἐπιτυχία τῆς ὁμολογουμένως ὡραίας αὐτῆς ἀποκριάτικης ἐκδηλώσεως.

Ἀνάμεσα στοὺς παραιοθεθέντες διακρίναμε τὸ φίλο Ε. Ζοριμπαλά (Ὑποστ) γο ἐ.ἀ., τοὺς Γαναδιῶτες Γ. Γιούτσο καὶ Γ. Νικολαΐδη καὶ τὶς οἰκογένειες τῶν χωριανῶν μας Χρ. Παπαλάμπρου, Β. Παπαδημητῶλη, Χρ. Ἐξαρχον, Κ. καὶ Θ. Δόβα, Β. Πανταζή, Δ. Λέτσιου, Ι. Σεργιάνη, Γ. καὶ Κ. Μπέτσσιον, Ε. Μασσιούλη, Μ. Νικᾶ, Μ. Λέτσιον, Κ. Σεριόφη κλπ. κλπ.

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ

Στὴν κοσμικὴ ταβέρνα «τὸ Ἑλληνικὸ χωριό» ἔγινε τὸ Σάββατο στὶς 2 Φεβρουαρίου ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς ἀδελφότητος Πηγιωτῶν - Νικανοριτῶν. Τὸ διοικητικὸ συμβούλιο τῆς ἀδελφότητος μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν πρόεδρο τῆς κ. Δημ. Κίτσιο ἐργάστηκε δραστήρια γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἐκδήλωσης αὐτῆς ποὺ ἀντάμωσε ὅλους τοὺς Πεικλαρίτες καὶ Νικανορίτες τῆς Ἀθήνας σὲ ἓνα γλέντι, ποὺ ἄφησε σὲ ὅλους εὐχάριστες ἀναμνήσεις.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἀδελφότητος προσφώνησε τοὺς χωριανοὺς καὶ ἀνοίξε μὲ τὸ διοικητικὸ συμβούλιο τὸ χορὸ. Ὑστερα ὁ χορὸς συνεχίστηκε μὲ κλῆρο ἀπὸ ὅλα τὶς παρέες. Οἱ Κιτσαῖοι τοῦ Πεικλαριοῦ ποὺ εἶναι πολλοί, ἀδέρφια καὶ πρωτοδευτεροξάδερφα ἔδωκαν τὸν τόνο στὸ γλέντι καὶ στὸ χορὸ. Καὶ μαζί τους οἱ Τσελιφαῖοι τοῦ Νικάνορα.

Ὅπως πάντα ἔγινε καὶ κλήρωση λαχείου καὶ παραδρέθησαν ἐπίσης φίλοι καὶ προσκεκλημένοι τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος.

Τὸ καλλιτεχνικὸ συγκρότημα Σιάτρα σκόρπισε μὲ τὴ μουσικὴ καὶ τὰ τραγούδια τοῦ ἐνθουσιασμὸ καὶ κέφι.

Τὸ χορὸ ἐκλείσει ὁ γλεντζῆς Βαγγέλης Βουρδούκας καὶ ἔπειτα ὁ ὑπέροχος Σάββας Σιάτρας, κήρυξε τὸ φινάλε μὲ τὸ συγκινητικὸ τραγούδι: «Ἡ Μαριόλα».

Τὴν Κυριακὴ τῆς ἀποκριᾶς στὶς 17) 2 ὁ ἐξωραϊστικὸς σύλλογος «Ζέρμα» τῶν κατοίκων τῆς Πλαγιάς ποὺ ζοῦν στὴν Ἀθήνα, ὀργάνωσε τὸν ἐτήσιο χορὸ τοῦ στή ταβέρνα «τὸ χάνι» τῆς ὁδοῦ Κεφαλληνίας.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν μελῶν ἦταν καθολικὴ καὶ παραδρέθησαν περίπου 250 ἄτομα.

Στὴν ἀρχὴ ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Β. Μήτσος τοὺς καλωσόρησε καὶ μίλησε μὲ συντομία γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ τους. Ἐπειτα ὁ ἴδιος μὲ τὸ διοικητικὸ συμβούλιο ἀνοίξε τὸ χορὸ καὶ ἄρχισε τὸ γλέντι μὲ τὰ λαϊκὰ ὄργανα καὶ τὸ κλαρίνο τοῦ χωριανοῦ τους Μιχ. Χαλκιᾶ, ποὺ τὸν ἔφεραν ἀπὸ τὸ χωριό. Ἐγινε κλήρωση λαχνῶν καὶ ἐπίσης πολλοὶ χωριανοὶ ἔκαναν χειρονομία ἐνίσχυσης τοῦ συλλόγου.

Παρευρέθησαν ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας κ.κ. Νάσης καὶ Φούσας, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος Λαγγάδας καὶ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Λυκόρραχης.

Σὲ ὅλο τὸ γλέντι ἐπεκράτησε ἐνθουσιασμὸς καὶ κέφι μὲ ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ τραγούδια τοῦ τόπου μας.

Ἀπὸ τὸ γλέντι τῶν Πηγιωτῶν — Νικανοριτῶν. Στὴ μέση ὁ πρόεδρος τῆς ἀδελφότητος ποὺ προσφωνεῖ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ἐπειδὴ δὲν μπορούμε νὰ εἴμαστε πανταχοῦ παρόντες **ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ** τοὺς ἀγαπητοὺς μας συμπατριῶτες νὰ μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ τὰ νέα τους π.χ. ἀφίξεις ταξιδιωτῶν, γεννήσεις, βαπτίσεις, γάμους, πανηγύρια, θανάτους, δωρεές κλπ. Ἐπίσης οἱ κ.κ. Πρόεδροι καὶ Γραμματεῖς Κοινοτήτων γιὰ ζητήματα καὶ ἀνάγκες τῶν χωριῶν καὶ ἰ γιὰ κοινωφελῆ ἔργα. Μποροῦν νὰ μᾶς ἐπισκέπτονται στὸ μαγαζὶ μας στὴν Κόνιτσα ἢ νὰ μᾶς τηλεφωνοῦν στὸ 22578. ὁ ἀνταποκριτὴς **ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ**

Στις 20-1-1980 ἔλαβαν χώρα στὴν Κόνιτσα ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς μάχης τῆς Κόνιτσας.

Παρέστησαν ὁ συμπατριώτης μας ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς κ. Μιλτιάδης Ἀργιάννης, ὁ νομάρχης Ἰωαννίνων, ὁ διοικητὴς τῆς Πρώτης Στρατιᾶς ἀντιστρατηγὸς κ. Βοριάς, ἡ Δήμαρχος Δελθινῆς κ. Κωστῆ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Στὴ δοξολογία χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυινοπόλεως καὶ Κονίτσης κ. Σεβαστιανός.

Ἐψάλη ἐν συνεχείᾳ ἐπιμνημόσυνη δέηση στὸ στρατιωτικὸ Μουσουλεῖο. Τιμὲς ἀπέδωσε ἡ μουσικὴ τῆς 8ης Μεραρχίας.

—*—

Κατόπιν διεξαγωγῆς Ἀρχαιρεσιῶν στὸ Δῆμο Κονίτσης ἐξελέγησαν: Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Ἰωάννης Γουσγούνης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰωάννης Χατζηρούμπης καὶ Γραμματεὺς ὁ κ. Σωτήριος Τουφίδης.

Ταχτικὰ μέλη τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐξελέγησαν, ὁ κ. Ἰωάννης Μίσιος (Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς) καὶ ὁ κ. Βασίλειος Πύλιος. Ἀναπληρωματικὰ δὲ οἱ κ.κ. Βασίλειος Τσαλιαμάνης καὶ Σωτήριος Βαγενᾶς.

Ἀποκριάτικος Χορὸς στὴ Βούρμπιανη

Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ὁργανώθηκε στὴ Βούρμπιανη στίς 17 Φεβρουαρίου ὁ ἀποκριάτικος χορὸς.

Γιὰ τὴ μέρα αὐτὴ καὶ γιὰ τὸ χορὸ τοῦ χωριοῦ τους, πῆγαν στὴ Βούρμπιανη Βουρμπιανίτες τῆς Ἀθήνας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν Κόνιτσα ὁ δήμαρχος κ. Γκότζος καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι, ὁ διοικητὴς τοῦ Τάγματος Κονίτσης, οἱ γιατροὶ κ.κ. Βανδέρας καὶ Ρέντζος καὶ ἄλλοι.

Ἐορτάσθηκε καὶ στὴν Κόνιτσα στὸ παρεκκλήσι τοῦ ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Τὴν παραμονὴ ἐτελέσθη μέγας Ἐσπερινὸς καὶ στίς 17-1-80 ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ καὶ τῆς θείας Λειτουργίας. Παρευρέθηκαν πολλοὶ Κονιτσιῶτες καὶ ὁ δωρητὴς - ἰδρυτὴς τοῦ παρεκκλησίου κ. Κων)νος Παπαδημούλης ποὺ ἔρχεται κάθε χρόνο εἰδικὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ παρευρεθεῖ στὴν ἑορτὴ.

—*—

Κατόπιν διεξαγωγῆς ἐκλογῶν ἐπανεξελέγη Πρόεδρος τοῦ Φιλοπρόοδου καὶ Ἐξωραϊστικοῦ Συλλόγου Κονίτσης ὁ κ. Ἰωάννης Παπαϊωάννου. Ἐξελέγησαν ἐπίσης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰωάννης Τσαρούχης, Γραμματεὺς ὁ κ. Σωτήριος Τουφίδης, Ταμίας ὁ κ. Εὐάγγελος Εὐαγγελίδης καὶ Μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου ὁ κ. Χρήστος Π. Κούγιας.

Τὴν Τετάρτη τὸ ἀπόγευμα (30-1-80) στὴν αἴθουσα τοῦ Κέντρου Νεότητος Κονίτσης ὁ Σύλλογος ἔκοψε καὶ τὴν πίττα του καὶ τὸ τυχερὸ νόμισμα ἔλαχε στὸν διευθυντὴ τῆς Δημοσίας Βιβλιοθήκης Κονίτσης κ. Ἀχιλλέα Κολιό. Παρευρέθησαν δὲ περὶ τὰ 80 μέλη ἐν ἀπαρτίᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ διεξήχθη καὶ κατατοπιστικὴ συζήτηση γύρω ἀπὸ τὶς δραστηριότητες τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ.

—*—

Ὁ ἐφοπλιστὴς κ. Ἰωάννης Λάτσης ἐδώρησε πρὸς τὸ Δῆμο Κονίτσης τὸ ποσὸν τῶν 400.000 δραχμῶν διὰ τὴν συνέχιση τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀποχετευτικοῦ ἀγωγοῦ ὀμβρίων ὑδάτων στὸ νέο συνοικισμό Γραβίτσια.

—*—

Ἡ ἀκολουθία τῆς Ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐψάλη εἰς τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ. Παρευρέθησαν οἱ τοπικὲς ἀρχὲς καὶ ὅλοι οἱ μαθητὲς καὶ μαθήτριες τῶν Σχολείων καὶ Ἰδρυμάτων τῆς Κονίτσης μὲ τοὺς καθηγητὲς καὶ ἰδασκάλους των. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ καθηγητὴς κ. Ζούπας. Κατόπιν ἐπηκολούθησε δεξίωση στὸ Γυμνάσιο - Λύκειο Κονίτσης.

—*—

Ἡ σχολικὴ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιορτάστηκε καὶ στὸ Γυμνάσιο τῆς Βούρμπιανης μὲ ὀμιλίες καὶ ἀπαγγελίες καὶ μὲ τὸ κόψιμο τῆς πίττας τοῦ φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου.

Στὴ Βούρμπιανη γίνεται ἐπισκευὴ καὶ ἀνακαίνιση τμήματος τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑδραγωγείου.

—*—

Οἱ δρᾶμοι τῆς Ἐπαρχίας μας ἔχουν ὑποστει ἀρκετὲς ζημιὲς ἀπὸ τὴν χειμερινὴ κακοκαιρία χρειάζονται ὅλοι ἐπισκευές.

—*—

Τὴν 3-2-80 ἐπεσκέφθη τὴν Κόνιτσα ὁ

βουλευτής κ. Παν. Πανούρης. Έπικοινωνήσε με τους έδω φίλους του και λοιπούς παράγοντες και ένημερώθηκε για τα τοπικά ζητήματα.

—**—

Στην Αναγνωστοπούλειο Σχολή διοργανώθηκαν από τη Γεωργική Υπηρεσία Ιωαννίνων και τους τοπικούς γεωπόνους εκπαιδευτικές συγκεντρώσεις γεωργών της περιοχής προς τους οποίους αναπτύχθηκαν διδασκτικά θέματα γύρω από την προβατοτροφία, την πρώιμη ανάπτυξη λαχανικών κ.ά.

Αρχισαν επίσης να εγκρίνονται τα στεγαστικά δάνεια των κατοίκων της Έπαρχίας μας.

—**—

Στις 9-2-80 δόθηκε με έπιτυχία στο Κέντρο ΗΡΩ ό αποκριάτικος χορός του Έμποροεπαγγελματικού Συλλόγου Κονίτσης. Παρευρέθηκαν πολλοί και γλέντησαν με κέφι και εύθυμία με τα τοπικά λαϊκά όργανα, και με εύρωπαϊκή μουσική.

—**—

Και στα Γιάννενα επίσης στις 9-2-80 ό εκεί Σύλλογος των Πυρσογιαννιτών διοργάνωσε χορό στο Κέντρο ΠΑΛΛΑΔΙΟ στο όποιο παρευρέθηκαν και διάφοροι άλλοι συνεπαρχιώτες.

—**—

Ό όδοντίατρος κ. Παναγιώτης Ρέντζος

προσέφερε δρχ. χίλιες για συνδρομή ένίσχυση του περιοδικού μας.

—**—

Την 10-2-80 ή ποδοσφαιρική ομάδα Κονίτσης ΠΙΝΔΟΣ συναντήθηκε στο γήπεδό μας με την ομάδα Περιβλέπτου Ιωαννίνων. Το αποτέλεσμα του άγώνος ήταν 0 — 0.

—**—

Τό Δημοτικό Συμβούλιο Κονίτσης απέστειλε προς τον Έπουργό Γεωργίας και την Γενική Συνομοσπονδία Αγροτών Έλλάδος τηλεγράφημα συμπαραστάσεως προς τους άπεργούς άγρότες.

—**—

Ό κ. Εύγένιος Κυρτζόγλου και ή σύζυγός του Εύαγγελία έφεραν στη ζωή άγοράκι.

Έπίσης άγοράκι απέκτησαν και ό κ. Εύάγγελος Γαζώνας και ή σύζυγός του Όλγα.

Νά τους ζήσουν.

Θάνατοι

Άπεβίωσε στην Κόνιτσα ή Πανάγιω Βασ. Γκρατσούνα και στα Γιάννενα ό Χρήστος Καρακατσούλης που έργάστηκε πολλά χρόνια στην Κόνιτσα ως ταμιακός υπάλληλος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ω Ρ Α Ι Ο Δ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο

Ω—ραίο πού 'σαι, Δίστρατο, έχεις περίσσεια χάρη
Ρ—οδίξει ό ήλιος τις πλαγιές, λάμπεις με τό φειγγάρι
Λ—στρα λαμπυρίζουνε ψηλά στα αιθέρια ύψη
Ι—σως ό Πλάσιτης θέλησε, τίποτα να μη σου λείψει
Ο—λόγυρα άγρυπνοι φρουροί τα κορφοβούνια στέκουν

Δ—ρυάδες και νύμφες πρόσχαιρες, με άνθια στεφάνια πλέκουν
Ι—σκιώνεις με τα δέντρα σου, με τα νερά δροσιζεις
Σ—τόν κάθε διαδάτη άνασαιμό, καλόκαρδια χαρίζεις
Τ—ραγούδι στήνουν τα πουλιά, νυχιτόημερα για σένα
Ρ—ουμπίνια σι στάλιες της δροσιάς στη φυλλωσιά πλωμένα
Α—λαργινά των κουδουνιών ό άπόηχος σμίγει με τη φλογέρα
Τ—ού πιστικού ή γλυκειά φωνή σκορπάει με τον άγέρα
Ο—αση εύσαι, Δίστρατο, μέσ' στη πεζή ζωή μας!...

Άθήνα 1979

Εύθύμιος Νίκου

ΚΟΝΙΤΣΑ

Έπεύθυνος κατά Νόμο και οικονομικός διαχειριστής:
ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, Άχαρνών 208 — Άθήνα Τ.Τ. 821.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

Ι. ΡΟΣΣΟΛΑΤΟΣ, Άχαρνών 244 — Άθήνα 815 — Τηλ. 8677.686

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ: Έσωτ. δρχ. 300. Έξωτ. δολ. ΗΠΑ 20.